

gent:

Een sprong in het diepe

Eleke Langeroot, wijkregisseur bij de Stad Gent, ging als gevolg van het lerarentekort deeltijds aan de slag als leerkracht geschiedenis.

Het is geen geheim meer dat er een lerarentekort is. Ook Eleke Langeroot zag anderhalf jaar geleden de vele nieuwsberichten over het lerarentekort verschijnen. Bovendien merkte ze op dat haar dochters in het middelbaar vele uren in de studie doorbrachten en soms wekenlang zonder leerkracht zaten. Ze is nog steeds gelukkig met haar hoofdjob als wijkregisseur bij de Stad Gent. Maar toen ze eind augustus een vacature voor drie uur geschiedenis op Het Spectrum zag, waagde ze de sprong.

Hoe kwam je tot de beslissing om leerkracht te worden?

Ik heb het geluk dat ik 20 jaar geleden, na mijn studies geschiedenis, mijn lerarenopleiding al afgerond heb. Tijdens mijn stages toen voelde ik al dat ik heel graag voor de klas stond, maar door omstandigheden belandde ik bij de Stad Gent, waar ik nu werk op de dienst beleidsparticipatie. Toen ik anderhalf jaar geleden hoorde dat er zoveel leerkrachten werden gezocht, besloot ik te kijken of het lesgeven mij nog steeds zo beviel. Bovendien zag ik het als een kans om de school te helpen. Het ging allemaal heel snel: ik solliciteerde eind augustus en stond twee dagen later al voor de klas. Ik geef een halve dag per week les en doe mijn lesvoorbereidingen in het weekend. Mijn hoofdjob bij de Stad heb ik verminderd naar 90%.

Hoe verliepen de eerste weken?

Ik voelde me meteen thuis op Het Spectrum; de collega's zijn super hartelijk. Het stereotype van de uitgebluste, vastbenoemde leerkracht klopt hier alvast niet. Ik zie juist veel enthousiasme en betrokkenheid, wat mij nog meer goesting geeft. De leerkracht die ik verving, gaf me direct cursusmateriaal, waar ik enorm dankbaar voor ben. Daarnaast hebben we een aanvangsbegeleider, Jasper, bij wie ik altijd terecht kan met mijn vragen, bijvoorbeeld over Smartschool. Het was dus wel spannend in het begin, maar ik voelde mij direct op mijn gemak.

Wat heb je al geleerd?

Ik heb geleerd om niet te veel vast te houden aan mijn planning en om niet te perfectionistisch te zijn. Hoewel ik van tevoren een ruwe planning maak, komen er vaak dingen tussen zoals pedagogische studiedagen, sportdagen of zieke leerlingen. Je leert super flexibel zijn. Afwijken van je lesvoorbereiding kan ook leuk zijn, wanneer de leerlingen interessante vragen stellen bijvoorbeeld.

Daarnaast heb ik al wat opgestoken over het omgaan met diversiteit in de klas, vooral omdat we veel ex-OKAN leerlingen hebben. Differentiatie kwam 20 jaar geleden niet zo uitgebreid aan bod in de lerarenopleiding, dus het is zeker een uitdaging om het voor alle leerlingen interessant en uitdagend genoeg te maken.

Welke obstakels ervaar je?

Soms voel ik me schuldig dat ik met mijn 4 uur per week geen wezenlijke bijdrage kan leveren aan het leven op school. Ik besef dat scholen vaak een beroep doen op voltijdse leerkrachten voor extra's zoals buitenschoolse activiteiten, oudercontacten en klastitularis zijn. Aan de andere kant ben ik meestal wel vaker dan die ene halve dag op school. Een vakgroepvergadering, een inhaaltoets over de middag, iets gaan kopiëren, ... Ik besef dat ik dit enkel kan doen doordat mijn hoofdjob zo flexibel is. Ik werk veel avonden en weekends, waardoor ik compensatie-uren kan opnemen.

Ik vind het jammer dat ik mijn leerlingen met slechts één lesuur per week niet beter kan leren kennen, maar momenteel maak ik bewust die keuze omdat ik mijn andere job ook zo graag doe. Ik heb heel veel bewondering gekregen voor het beroep van leraar, want het is echt intensief. Als je je eens wat minder voelt, moet je de knop omdraaien en er nog steeds voluit voor gaan.

Wat geeft jou voldoening als leerkracht?

Het is super boeiend om in een andere leefwereld te komen. In een gewone job heb je voornamelijk te maken met andere volwassenen, maar als leraar leer je de leerlingen echt kennen en groei je met hen mee, wat heel dankbaar is. Ik vind dat het onderwijs mij ook veel bijbrengt als wijkregisseur. Ik maak nu sneller de reflex: hoe denken de jongeren daarover?

Wat mij echt voldoening geeft, is de interactie in de klas. Hoewel je nooit 100% van de leerlingen mee hebt, leiden sommige vragen tot interessante klasgesprekken, wat ik super tof vind. Als ik merk dat bepaalde leerlingen meer willen weten, geef ik soms extra materiaal of tips mee, en als ze de volgende les vertellen dat ze dat hebben gedaan, is dat heel motiverend.

Heb je nog tips voor potentiële zij-instromers?

Als je niet zeker weet of het lerarenberoep iets voor jou is, zou ik aanraden om het op dezelfde manier aan te pakken als ik heb gedaan. Door er eens van te proeven, kun je ontdekken of het bij je past en of je tot interactie komt met de leerlingen, wat natuurlijk de kern van het vak is. Daarnaast zou ik zeggen: wees niet te bang. Leerlingen zijn gewone mensen van vlees en bloed, zij het soms uitdagende. Je moet wel tegen een stootje kunnen. Ik heb nu één veeleisende klas, maar ik probeer dat niet te stigmatiseren en pas mijn lessen aan naargelang de groep. Bij sommige klassen werkt het beter om ze meer oefeningen te laten maken in plaats van te laten luisteren naar een uitleg. En door gewoon de oren te spitsen in de leraarskamer heb ik ook al veel nuttige tips gekregen; zo hoorde ik van een collega de (achteraf bekeken evidente) tip dat vaste niet-zelfgekozen plaatsen voor de leerlingen wonderen kunnen verrichten.

Vond je dit een leuk artikel?

Scan de QR code en abonneer je op onze nieuwsbrief!

Onze nieuwsbrief inspireert en informeert over de troeven en uitdagingen van onderwijs binnen onze stad. Tijdens het schooljaar krijg je elke maand boeiende interviews, een overzicht van ons aanbod en een cijfer van de maand.

Onderwijs
centrum.gent

